

La CONFUSIÓ pseudohomeopatia|Homeopatia.
Per què? *Per a què?*

Índex:

Introducció

- 1.- El mètode científic medicamenatari sanatiu.
- 2.- El capitalisme biomèdic.
- 3.- La divisa tàcita.
- 4.- La farmaindústria homeopàtica.
- 5.- L'estratègia confusionària.
- 6.- La doble confusió SHA|HP ideològica i corporativa.
- 7.- Conclusió.

Referències

Resum

- La confusió pseudohomeopatia|Homeopatia és la incapacitat de distingir: — la pseudohomeopatia, escapçada de Principi de similitud, acientífica, de medicaments pseudohomeopàtics complexos amb indicació terapèutica, consumista, pluralista, complementària; de — l'Homeopatia pura, hahnemanniana, tota simple, científica, dinàmica, que s'alça sobre la simplicitat inherent al Principi de la similitud i la seva Llei guaridora per l'analogia dels símptomes.
- És la resultant de la llarga labor confusionària subreptícia duta a terme pel braç operatiu de les forces ideològiques del capitalisme biomèdic al si de l'homeopatia, la farmaindústria homeopàtica, i de la negligència de l'aprofundiment en la coneixença de l'obra científica, filosòfica i mèdica del Dr. S. Hahnemann (1755-1843) per part de la majoria de metges homeòpates.
- La doble confusió pseudohomeopatia|Homeopatia, ideològica-social i corporativa, existent no només explica la nècia "negació de la base científica de l'homeopatia" i la repetició acrítica del tòpic, confutable, que l'"homeopatia és pseudociència", sinó que serveix per a "justificar" els atacs que "la pseudohomeopatia(confosa amb l'homeopatia)" rep des del paradigma biomèdic hegemònic.
- Divisa tàcita: dissuadir els estudiants i professionals de les ciències de la salut, del primer i del tercer món, d'accedir a la coneixença de la força sanativa de la simplicitat inherent al Principi de la similitud, la deu de la ciència i del mètode científic medicamentari sanatiu, que possibilita de guarir de forma certa, màximament eficient i previsible, cada cas individual de xacra.

Mots clau:

ciència, confusió, Homeopatia, Principi de la similitud, pseudohomeopatia, simplicitat.

Confusió:

- estat d'un aplec de coses mesclades de manera que no es poden distingir les unes de les altres, posades totes juntes de qualsevol manera, desgavell.
- error consistent a prendre una persona o una cosa per una altra a causa de no haver-ne distingit les diferències.
- capgirament, desbaratament, desfeta.

DIEC2

Introducció

L'alt grau de confusió pseudohomeopatia|Homeopatia *ideològica social* i *corporativa*, existent en la comunitat científica, en l'ideari social, en l'opinió pública i en la societat no només explica la nècia "negació de la base científica de l'homeopatia" i la repetició acrítica del tòpic, confutable, que l'"homeopatia és pseudociència", sinó que també serveix per a "justificar" els atacs que "la pseudohomeopatia(confosa amb l'homeoptia)" rep des del paradigma biomèdic hegemònic ⁴⁶.

La confusió pseudohomeopatia|Homeopatia és la resultant de la llarga labor confusionària subreptícia duta a terme pel braç operatiu de les forces ideològiques del capitalisme biomèdic al si de l'Homeopatia, la farmaindústria homeopàtica ⁵³, i de la negligència de l'aprofundiment en la coneixença de l'obra científica, filosòfica i mèdica del Dr. S. Hahnemann (1755-1843) per part de la majoria de metges homeòpates ⁵⁶. Aquest fet ha propiciat la gran i greu confusió pseudohomeopatia|Homeopatia regnant no només *ideològica-social* sinó també

corporativa. Aquesta doble confusió és ben palesa en les associacions de pacients de l'homeopatia i en les societats mèdiques homeopàtiques originalment "unicistes", les quals, traïnt llur esperit fundacional, han explícitament renunciat a la defensa i promoció de l'Homeopatia pura, hahnemanniana, i s'han aliat a/i confós amb associacions pseudohomeopàtiques fomentades per la farmaindústria homeopàtica, a fi de poder rebre també els ajuts i favors d'aquesta.

La confusió pseudohomeopatia|Homeopatia no és pas un mera qüestió domèstica que afecta l'àmbit de l'"homeopatia", sinó que, ordida per a negar i silenciar la força sanativa de la simplicitat inherent al Principi de la similitud, és la clau de volta de l'estratègia de les forces ideològiques del capitalisme biomèdic per a perpetuar-se en el poder i seguir explotant econòmicament i fraudulenta els dogmes medicamentaris enantiopàtic i isopàtic⁶¹!

1.- El Mètode científic medicamentari sanatiu

Tot àmbit de coneixement accessible a l'esperit humà, qualsevol conjunt de coneixements *homogenis* constitueix *una* ciència²², però cada ciència particular requereix un determinat mètode (científic) que l'acosti màximament a la realitat objecte de coneixença, és a dir, a la veritat subjacent en el seu àmbit de coneixement.

Una ciència és, en efecte, realment ciència i no simplement una col·lecció de coneixements, en la mesura en què es nodreix *formalment dels seus "principis"*, i en la mesura en què, des de cada un dels seus resultats, torna a aquells²². Sense oblidar en cap moment que hi ha un *summe* Principi², el Principi sempitern de la similitud.

Cal considerar ací la dificultat secular del món parlant/pensant anglosaxó, víctima de l'amplitud de les seves coordenades espacials, per a assimilar la simplicitat inherent a l'únic Principi primari, suprem, sense diluir-lo dins una pluralitat ambigua i equívoca de "*principles*" ("*principia*") relatius i secundaris.^{3, 18, 20, 21}

La ciència no és una simple addició de veritats que l'home *poseeix*, sinó el desplegament d'una intel·ligència *posseïda* per la veritat. Tota ciència té com a fi últim la veritat, i hi ha, cal remarcar-ho, una veritat *primària*²². La veritat és la possessió intel·lectual de l'índole de les coses. La veritat és, segons la fórmula tradicional, un *acord* del pensament amb les coses.

El positivisme (*la reducció de les coses reals "als fets"* - a les justes proporcions cognoscitives de l'home -), el pragmatisme (*la reducció dels fets a dades empíriques, sensibles - fórmules per a manejar eficaçment la realitat -*), i l'historicisme (cosmovisió de cada moment, de cada poble) són les tres grans desviacions a què en una o una altra forma es troba exposada la veritat per la seva triple estructura intel·lectual²².

Hi ha una veritat real, tan primària i radical que en ella no hi cap l'error. La veritat real és de 'la cosa', la imposa ella. Per això, en la veritat real és 'la cosa' qui s'apodera de nosaltres, la que ens pot³⁹.

La coneixença indica la percepció intel·lectual de veritats, persones i coses; procés natural de coneixença que comença pels sentits. Parlem doncs de la coneixença de les coses reals que se'ns presenten pels sentits, coneixença per la presència *impressiva* de la realitat, de les coses reals. És l'aprehensió *impressiva* de la realitat objecte d'estudi²⁶; i tant l'aprehensió *impressiva*, com la recepció i la transmissió, no són sinó expressions del fenomen ubic i universal de l'analogia, dels processos analògics que constitueixen el coneixement.

La nostra manera *impressiva* d'aprehendre la realitat explica perfectament els tres plànols de la coneixença³²: a) la coneixença espiritual, per la gràcia, infusa, per la llum de la fe, per l'obertura al misteri, sobrenatural², de la veritat real, primària i real, revelada [*la tan llarga cercada veritat, la revelació divina d'un Principi sempitern de la natura*]¹⁶; b) la coneixença

afectiva, emocional, intuïtiva-sensible, sensorial, simbòlica; c) la coneixença intel·lectual, lògica, objectiva, racional, per la intel·lecció que concep, entén i jutja ²², la impressió intel·lectual.

Cada progrés de la ciència, no és sinó una nova interpretació de les aparences, a la qual fem actes de fe. De manera que el divorci no és pas encara la ciència i la fe, sinó entre:

- allò que sabem *obscurament* per la fe (obertura al misteri),
- i - allò que *creiem saber* clarament per la ciència...³³.

La Ciència, hissada al rang de divinitat ³⁰!

Ens adonem, doncs, que la coneixença objectiva i lògica no proporciona sinó un aspecte de la malaltia real, i que el darrer mot no és pas el de la ciència objectiva ³⁰.

Progrés del reduccionisme — Poc a poc, la filosofia va eliminar la religió (racionalisme, segle de les Llums, etc.); després d'això la psicologia va eliminar l'una i l'altra (voga del freudisme); per acabar la fisiologia elimina al seu torn la psicologia (hom tracta els mals de l'ànima [que tenen llur força i arrel en l'esperit! ²] químicament) — veritat "de baix": l'única verificable; com més hom puja, més la veritat exigeix la fe... ³⁵

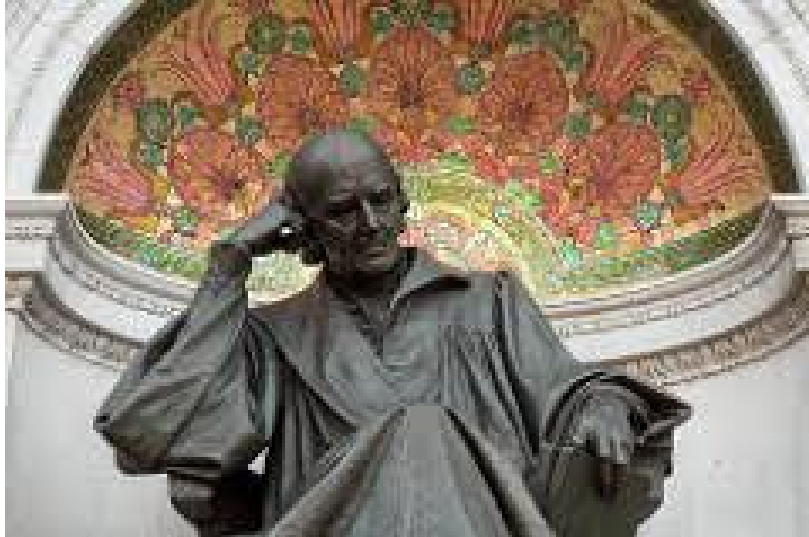
El progrés històric del reduccionisme ha empès la societat actual a limitar la intel·ligència a la coneixença objectiva, analítica, lògica. És la idolatria de la racionalitat objectiva ^{30, 31}, que ha fet que la intel·ligència científica i tècnica hagi proliferat, destruint les altres ³².

"Si les coses estiguessin presents i manifestes totes, en tot llur detall i estructura interna, la intel·ligència no seria sinó un fidel espill de la realitat. No és pas això el que succeeix. Sinó més aviat que la presència d'unes coses oculta la de les altres; els detalls de les coses no manifesten sense més llur interna estructura. D'aquí que la intel·ligència es vegi embolicada en una situació atzarosa. Necessita aprendre a acostar-se a les coses, perquè aquestes se li manifestin cada cop més. Aquest mode o camí d'acostar-se a elles és el que des de l'antigor s'ha anomenat *methodos*, mètode. Mètode no és sinó el camí que ens mena a les coses, no és pas un simple reglament intel·lectual. Heus ací la primera condició de la veritat: atènyer-se a les coses mateixes." ²²

Cada ciència particular requereix un determinat mètode, mode o camí de/per acostar-se a les coses reals i d'interrogar-les ['la natura adequadament preguntada' ORG 1-6, 5-6 § 144 ^{10, 15, 17}], que l'apropi màximament a la realitat objecte de coneixença, és a dir, a la veritat subjacent en el particular àmbit de coneixement.

La Medicina és, però, una ciència pràctica *sui generis* ⁴⁸, l'objecte de coneixement de la qual és l'ésser humà susceptible d'emmalaltir i de morir, i, més concretament, cada cosa real/cada cas individual de malaltia, sense oblidar mai que la vida humana no és purament biològica ²². El mètode científic de la Medicina ha de tenir doncs per objectiu l'acostament màxim possible a la realitat objecte d'estudi, és a dir, a l'ésser humà i a la seva indissoluble unitat de vida|esperit distintiva ²³, i més concretament a la disfunció homeorrètica de la unitat vida|esperit de cada cas individual real ⁹.

La unitat vida|esperit ['la força de natura espiritual que vivifica el cos de l'home' (ORG 6, Vorrede) ¹⁷] és precisament l'eix antropològic del mètode científic medicamentari sanatiu, desenvolupat i impulsat des del 1796 ⁴ pel Dr. S. Hahnemann.

Monument al Dr. Samuel Hahnemann, Scott Circle, Washington, D.C.

El mètode científic medicamentari sanatiu, descobert i impulsat pel Dr. S. Hahnemann, a partir de 1807-1810 s'anomenaria Homeopatia, neologisme al qual, a partir de 1832, el seu descobridor li afegiria la qualificació 'pura' ^{13, 14, 16}, Homeopatia pura, *tota simple*, científica, dinàmica, matriu de l'Homeopatia unicista, per a remarcar la seva natura inconfusible i per a desmarcar-se del tot de l'espúria pseudohomeopatia acientífica que aleshores ja proliferava.

L'analogia és el fenomen ubic i universal que, entre tantes i tantes coses reals, fa possible tota coneixença, tota observació, tota aprehensió impressiva, tota recepció, tota transmissió, tota selecció, tota simulació, tot simulacre, tota comparació, tot mesurament, tota classificació, tota replicació,... I així, la ciència i el mètode científic. I fa possible també la coneixença de la força sanativa de la simplicitat inherent al Principi sempitern de la similitud, de la unitat homeorrèsica de vida|esperit, de la unitat analogia|energia, de la força de natura espiritual que vivifica el cos de l'home.

El mètode científic medicamentari sanatiu, l'Homeopatia, s'alça sobre/es fonamenta en:

- 1.- **la simplicitat inherent al Principi sempitern de la similitud**, la deu (fonament i font) del fenomen ubic i universal de l'analogia, de l'homeòrresi dels sistemes vivents ^{43, 44}, de l'homeòrresi de la unitat vida|esperit ^{15, 17}, de l'Art, de la Ciència, del mètode científic, de la praxi mèdica científica i sanativa ^{19, 27, 36, 37, 38, 54, 55},
- 2.- la unitat analogia|energia, la unitat vida|esperit de l'ésser humà,
- 3.- la dimensió *dinàmica/homeorrèsica* de l'emmalaltir i la guarició,
- 4.- el punt de la malaltia, i la disposició endògena malaltissa individual,
- 5.- la unitat desafinació *dinàmica* del principi vital|síntomes (≡ la disfunció homeorrèsica de la unitat vida|esperit) i la individualització de cada cas, la unitat indivisible de significat que és cada cas individual ⁶,
- 6.- la *dinamització* de les substàncies simples crues, els *simplicia*, a fi d'acompassar-los a la disfunció homeorrèsica|síntomes de la unitat vida|esperit de cada cas individual,
- 7.- *l'experimentació pura* de les substàncies simples medicinals, *dinamitzades*, només en el subjecte sa,

- 8.- l'única matèria mèdica pura, fiable i veraç, que recull l'acció *nosogènica* primària distintiva i pròpia de cada un dels *simplicia* dinamitzats experimentats, lliure d'especulacions, interpretacions de les aparences, suposicions i verbalismes racionalistes,
- 9.- la Llei guaridora per l'analogia dels símptomes i el diagnòstic homeo-medicamentari de cada cas individual,
- 10.- les fines dosis del *simplex* dinamitzat ajustades a la receptivitat de la unitat vida|esperit de cada cas individual,

El diagnòstic homeo-medicamentari en cada cas individual sintetitza la coneixença analògica (correspondència) existent entre la malaltia experimental (en el subjecte sa) i la malaltia natural clínica (en el pacient individual) pel que fa referència a la cosa real objecte de coneixença en l'àmbit científic particular de la medicina, a saber, l'aprehensió impressiva que cada subjecte malat fa de la desafinació homeorrèsica que (auto)experimenta, pateix i viu,

tant

- sensorial (sensacions, símptomes modalitzats, somnis)
- i racional (signes objectius),

com

- espiritual (deliris, il·lusions, pors), oberta al misteri de la sofrença de la unitat vida|esperit de cada cas individual, entès com una unitat [vida|esperit] indivisible de significat.

i possibilita de guarir, *similia similibus*, de manera certa, màximament eficient, previsible i simple cada cas individual de xacra ⁶⁰, en tot el seu àmbit i en base a raons distintivament inspeccionables (amb el benentès que la guarició sigui encara possible) ^{5, 8, 12, 17, 37}, tal com tants i tants casos individuals des de fa més de 200 anys s'han guarit i es guareixen, homeopàticament, arreu el món.

El mètode científic medicamentari sanatiu, insuperat, i d'una perenne modernitat **positivament revolucionària**, correctament aplicat *en cada cas individual de xacra*, supera qualsevol test de científicitat, per exigent que sigui, i així també qualsevol test de refutabilitat.

2.- El capitalisme biomèdic

Dels anys seixanta ençà un nou fenomen socio-econòmic (inexistent en temps del Dr. S. Hahnemann) emergeix per a l'explotació econòmica de la inguaribilitat natural de la condició malaltissa humana. És el capitalisme biomèdic.

Està instigat per forces ideològiques materialistes i reductores, que lleven la "corona" de l'esperit de l'ésser humà, neguen la seva unitat vida|esperit, el redueixen a la seva dimensió

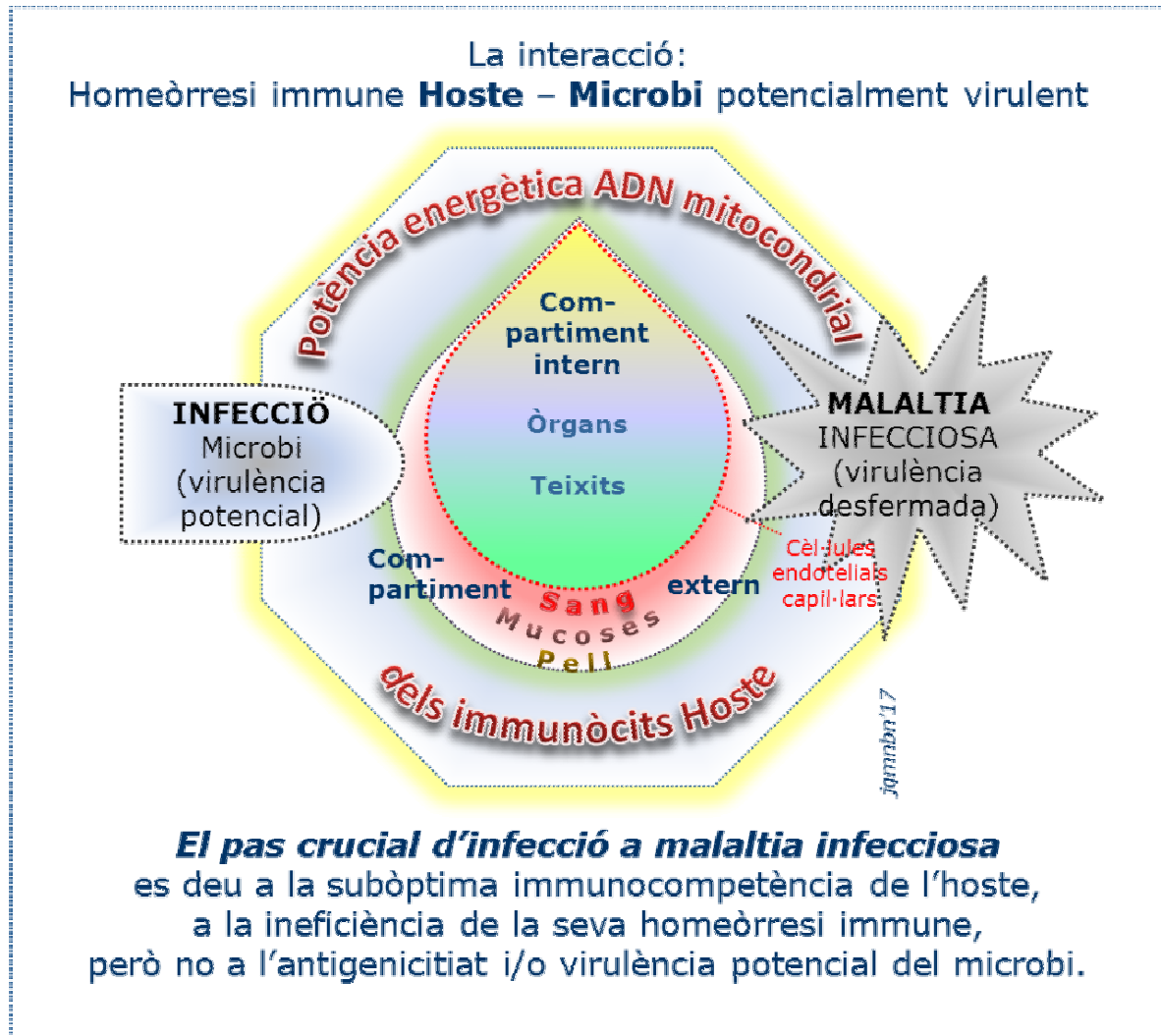
corporal, material, el "cosifiquen" materialment i el frag-men-ten nosològicament. El capitalisme biomèdic es reflecteix en el paradigma material reductor (nanoparticular, molecular, genètic, cel·lular, microbià) vigent i hegemònic a les ciències biomèdiques i a la biomedicina, que idolatra el *fenomen* "bio", en detriment del seu *fonament*, l'esperit, i a partir del qual l'única veritat "verificable" és la veritat "de baix" ³⁵.

La causalitat, per al capitalisme biomèdic i el seu paradigma biomèdic hegemònic, serà doncs material i la terapèutica per ell promoguda s'adreçarà al cos material, als diagnostics nosològics frag-men-ta-dors de la unitat vida|esperit homeorrèticament desafinada de cada cas/pacient individual, i l'aplicarà en dosis materials.

Les forces ideològiques del capitalisme biomèdic exploten econòmicament, en nom de la lògica racional de llur paradigma, dos dogmes:

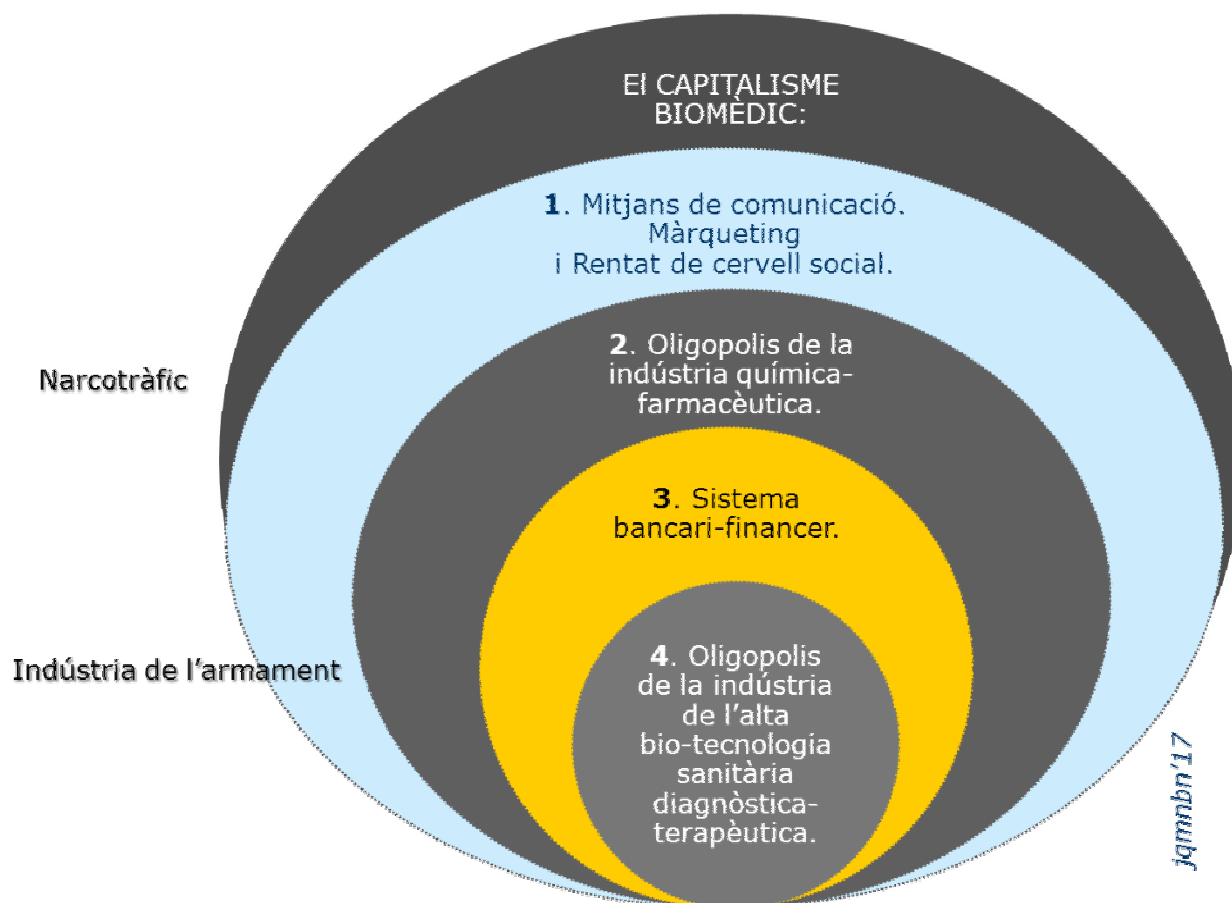
a) el **dogma** medicamentari enantiopàtic, *contraria contrariis*, per al tractament sistemàtic de tots els mals i xacres, especialment les cròniques, vigent a Occident des de fa 19 segles, des de Galè, d'efectivitat únicament pal·liativa (supressiva de símptomes i signes) - amb evidències científiques! - efímera i transitòria, però sempre i sense excepció contraproduent i nociu en els casos crònics, a mitjà i llarg termini, per al pacient individual ^{7, 17}, de manera que els seus mals crònics mai en realitat es guariran, sinó que s'aniran cronificant més i més i complicant i transformant en d'altres de més greus i inguaribles, això sí convertit en un perenne consumidor de productes i serveis sanitaris de tot tipus fins al darrer instant de la seva existència.

b) el **dogma** isopàtic, *aequalia aequalibus*, per a la prevenció de malalties infeccioses. mitjançant immunitzacions (vaccinacions) isopàtiques materials. Amb aquest dogma explota econòmicament i fraudulenta, ara en nom de "la prevenció" de malalties infeccioses, la falsa premissa de **la unicausalitat material microbiana suficient de les malalties infeccioses**, del tot confutable i obsoleta! La via isopàtica és incapaç d'optimitzar l'eficiència de l'homeòresi immune de cap cas individual, i el que aconsegueix és: a) immunobloquejar la capacitat d'expressió fisiopatològica, inflamatòria aguda, semiològica cap al compartiment extern de l'organisme (mucoses, pell) i b) generar antigenopaties vaccinals cròniques ("malalties autoimmunes") en el compartiment intern de l'organisme (òrgans, teixits) en els molts infants, joves i adults amb immunocompetència subòptima, això és, incapaços de produir nivells justs i suficients d'anticossos davant les múltiples i reiterades irrupcions d'antígens vaccinals ⁶¹.

Cap d'aquestes **dogmes** medicamentaris té la més mínima capacitat sanativa (guaridora i preventiva) en casos crònics, ni pot optimitzar l'eficiència de l'homeòrresi immune de cap cas individual. No obstant això, el capitalisme biomèdic els explota econòmicament, fraudulenta i impune, amb totes les severes repercussions iatrogèniques que comporta per a la salut dels pacients individuals i per a la societat (càrrega *creixent* de (co/multi-)morbidity crònica, a totes les edats) ⁶¹.

Quatre (4) components bàsics constitueixen el capitalisme biomèdic: 1) els oligopolis de la indústria química-farmacèutica, 2) els oligopolis de la indústria de l'alta tecnologia sanitària diagnòstica/terapèutica, 3) el sistema bancari-financer, i 4) els mitjans de comunicació de titularitat pública i els privats, imprescindibles per al rentat de cervell social, necessari per a **fer creure** a la població l'excel·lència qualitativa del sistema sanitari, i fer-li tenir **fe** en el sistema.

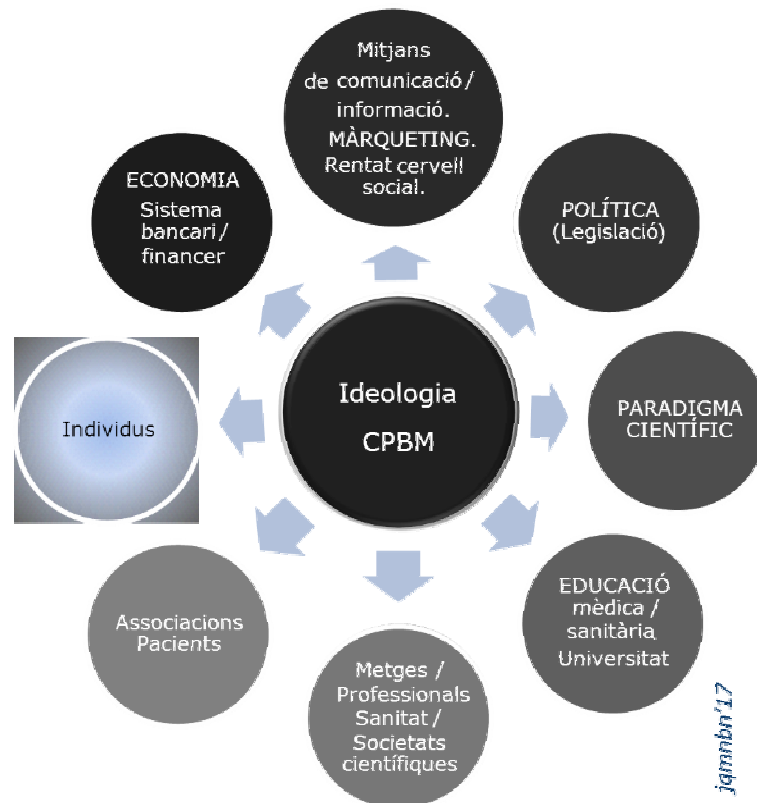

Subtilment controlarà el "monopoli" de la ciència feta a la seva conveniència ideològica, i així el de la recerca científica "biomèdica", i per extensió el de l'educació mèdica tant al pre- i com al posgrau, tot negant la significació de qualsevol veu dissident, i per sobre de tot contrariant, impedit i negligint la didàctica del Principi de la similitud en l'educació mèdica ^{19, 54, 55}.

El capitalisme biomèdic ha ordit el sistema sanitari de "barra lliure" públic/privat, gratuït en el moment de l'ús, del qual ell és el productor i proveïdor dels productes, recursos i serveis sanitaris, la factura dessagnant i ingent dels qual els hi pagarem amb els impostos de tots ⁶¹, mentre els Ministeris d'Hisenda i Sanitat es prostren als seus peus...

Òbviament els conflictes d'interessos estan a l'ordre del dia ⁵⁸, talment la iatrogènia terapèutica d'aquesta "medicina homicida" (*sic*) ¹⁶, d'efectivitat únicament pal·liativa transitòria, que explota econòmicament el capitalisme biomèdic...

...però ningú ha de gosar criticar o questionar el "**tabú**", això és, la suposada "bondat/excel·lència qualitativa" del sistema sanitari!

La ideologia materialista i reductora subjacent en el capitalisme biomèdic (CPBM) té un gran influx tergiversador en tots els àmbits de la societat, en la medicina i la política.

De fet, el capitalisme biomèdic constitueix el "*lobby*" (grup de pressió) més tergiversador de la medicina i de la política ^{41, 52}. La grapa i labor fraudulenta i tergiversadora de les seves forces ideològiques materialistes i reductores afecta totes les esferes i, per mitjà del seu braç operatiu al si de l'homeopatia, la farmaindústria homeopàtica, també és ben palesa a les associacions d'amics, pacients i usuaris de la pseudohomeopatia (confosa amb l'homeopatia), veritables puntes de llança socials de la confusió pseudohomeopatia-Homeopatia!

L'economia va sempre per davant la política i la ciència, i no cal dir de la ciència que aspira a la coneixença de la veritat primera.

L'única veu proposadora, científicament legitimada per a questionar la *pretesa* científicitat, inadequada per a la unitat vida|esperit de l'ésser humà, del procedir del capitalisme biomèdic, del seu paradigma científic, dels dogmes medicamentaris enantiopàtic, contraproductiu i nociu, i isopàtic, que explota, és precisament la del mètode científic medicamentari sanatiu, positivament revolucionari, que s'alça sobre la força sanativa de la simplicitat inherent al Principi de la similitud, capaç de guarir de forma certa i previsible cada cas individual de xacra ^{12, 37}, la de l'Homeopatia pura, tota simple.

Cal doncs que el capitalisme biomèdic adulteri, anihili, asfixii, contrariï, eclipsi, silenciï el mètode científic medicamentari sanatiu, l'Homeopatia pura, la veritable Art i Ciència de guarir.

3.- La divisa tàcita

El capitalisme biomèdic té una divisa tàcita molt definida: falsejar la veritat sanativa, fer que aquesta no surti a la llum i no es conegui.

La mentida (falsejament de la veritat) i la maldat van sempre de la mà ²⁸.

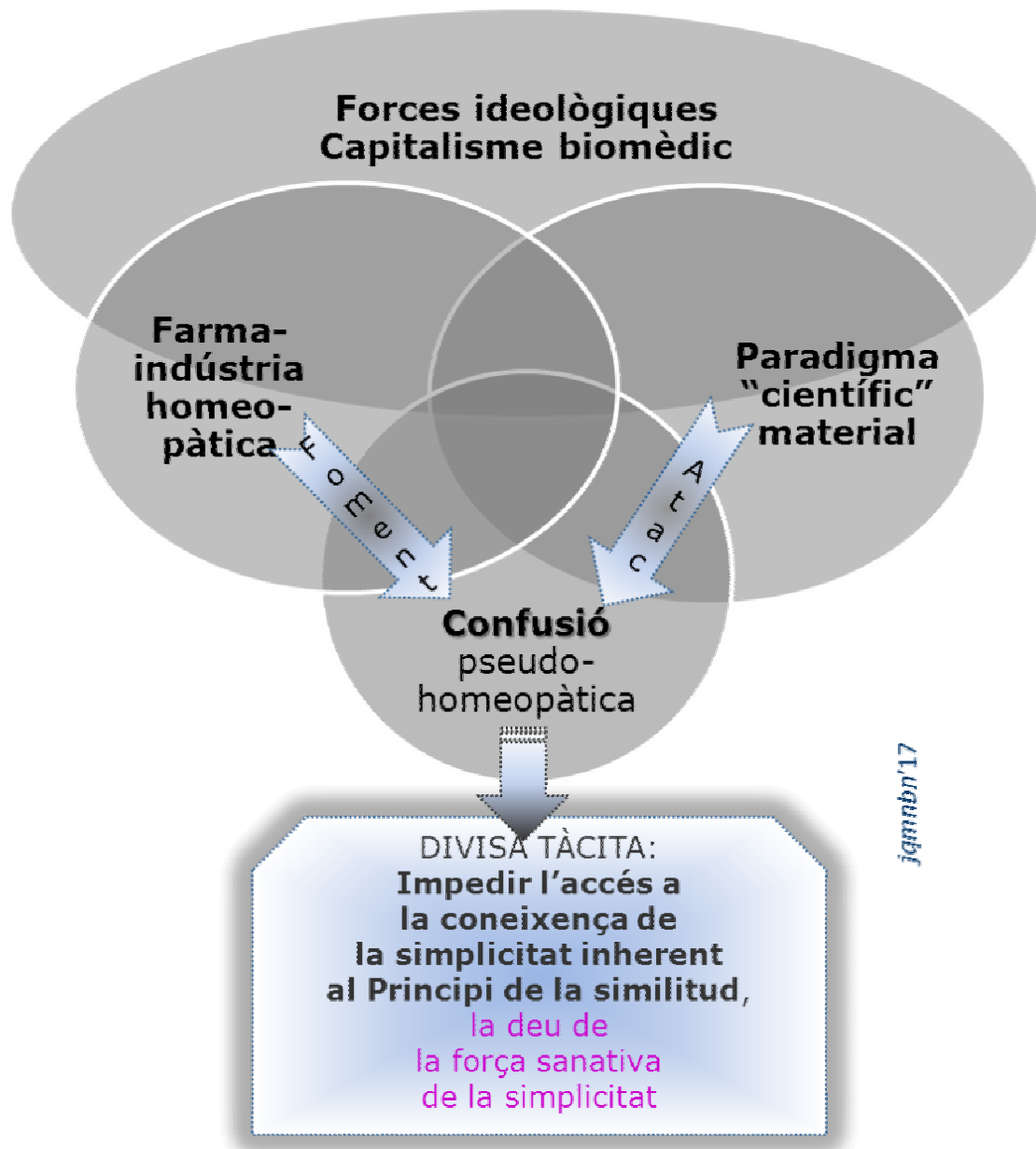
La seva maldat (violència) és l'escomesa sistemàtica a la simplicitat inherent al Principi de la similitud, el cor de l'esperit de la ciència.

Òbviament el seu objectiu principal és i serà **dissuadir**, al primer i al tercer món - el futur gran mercat del capitalisme biomèdic -, els estudiants i professionals de les ciències de la salut d'accedir a la coneixença de la simplicitat inherent al Principi de la similitud, la deu (fonament i font) de l'analogia, de l'homeòrresi dels sistemes vivents, de l'homeòrresi de la unitat vida|esperit, de l'art, de la ciència, del mètode científic, de la praxi mèdica científica i sanativa, de la força sanativa de la simplicitat, de l'Art i Ciència veritable de guarir.

Cal no oblidar que el *simplicia* homeopàtics, que els principis actius *simples* dinàmics homeopàtics, si correctament aplicats *similia similibus*, capaços de guarir, sanar, de forma certa i previsible, cada cas individual de xacra, no són patentables!

Com pot executar el capitalisme biomèdic aquesta divisa tàcita amb la màxima efectivitat?

La resposta és òbvia: tenint un braç operatiu al si de l'homeopatia que procedeixi *similia similibus*, mitjançant la pseudohomeopatia acientífica - escapçada de Principi -, confusionària, perquè absorbeixi, aduleri, dilueixi, eclipsi i fagociti efectivament l'Homeopatia pura, tota simple, científica, dinàmica, hahnemanniana, perquè la praxi de l'homeopatia esdevingui i sigui cada cop més pseudohomeopàtica, acientífica, de manera que la confusió pseudohomeopatia|Homeopatia, la "pseudohomeopatia(confosa amb l'homeopatia)" resultant, pugui ser 'justament' atacada des del paradigma biomèdic hegemònic, i teòricament titllada de pseudociència.

4.- La farmaindústria homeopàtica

La farmaindústria homeopàtica és el braç operatiu del capitalisme biomèdic al si de l'Homeopatia. Procedeix subreptíciament amb la màxima efectivitat confusionària, això és, *similia similibus!*

Contràriament a les aparences, la raó de ser de la farmaindústria homeopàtica no és pas la promoció del mètode científic medicamentari sanatiu (guaridor i preventiu), que s'alça sobre la simplicitat inherent al Principi de la similitud, el plausible i summe Principi sobre el qual s'alça l'Homeopatia pura, *tota simple*, científica, dinàmica, genuïna, hahnemanniana, matriu de l'Homeopatia unicista, sinó tot el contrari, a saber, "redefinir les bases de l'homeopatia en el plànol doctrinal, científic i de formació" (*sic*)³⁴ tot fomentant l'espúria pseudohomeopatia⁴⁰ acientífica (de complexos de "medicaments homeopàtics amb indicació terapèutica"), consumista, pluralista, complementària, "integrativa", no exclusivista^{50, 51}, a fi de *similia similibus* confondre la pseudohomeopatia amb l'Homeopatia unicista, i fomentar la confusió pseudohomeopatia|Homeopatia no només ideològica-social, sinó també corporativa.

D'aquesta manera les Societats mèdiques homeopàtiques originalment unicistes, en haver renunciat a l'adquisició de llur més pròpia identitat, l'han paulatinament acabat perdent. Nèciament esdevingudes pseudohomeopàtiques són incapaces d'armar i emetre un discurs coherent, explicatiu de la certesa de la força sanativa de la simplicitat inherent al Principi de la similitud, la deu de la ciència, davant la comunitat científica i la societat. Totalment deslegitimades científicament han perdut la batalla del relat. Sense contrapès ni opositor, ara les forces ideològiques materialistes i reductores del paradigma biomèdic hegemònic poden "justificadament" "negar la base científica de la pseudo-homeopatia(confosa amb l'homeopatia)", i així llurs molts altaveus i còmplices mediàtics poden anar acríticament i impune divulgant el tòpic, confutable, que "l'homeopatia és pseudociència".

Amb aquest objectiu fraudulent, la farmaindústria homeopàtica **silencia expressament** la integritat de l'obra científica, filosòfica i mèdica, positivament revolucionària, del fundador de l'Homeopatia, i, entre els molts aspectes que silencia, cal citar especialment els paràgrafs §§ 264, 265, 273-275 (ORG 6) de l'Òrganon de l'Art i Ciència de Guarir, 6a ed.,1842,

ORG 1-6, 6 § 273

"En cap cas per guarir és necessari i per si sol inadmissible, d'emprar ensems en el xacrat més d'**una única substància medicinal simple**. No s'ha d'escatir, puix que no hi pot haver el més mínim dubte, si en una xacra és més conforme a la natura i raonable d'ordenar a un mateix temps només una única estofa medicinal simple, ben coneguda, o una mescla de diverses, diferents. En l'única art i ciència de guarir veritable i simple, l'única conforme a la natura, en l'Homeopatia, és del tot il·lícit, administrar al xacrat dues substàncies medicinals diferents ensems."

ORG 6. Vorrede, 1842

"Segons això, l'homeopàtica és una art i ciència sanativa **tota simple**, sempre invariable tant en els seus fonaments com en el seu procediment. Tal com la doctrina en la que es basa, ella apareix, ben compresa, del tot conclosa en si mateixa i d'aquesta manera per si sola ajudadora. La mateixa **puresa**, tant en la doctrina com en l'exercici, hauria de sobreentendre's i de fer cessar totalment qualsevol foraviament retrògrad vers la rutina perniciosa de l'antiga escola, (el contrari de la qual és ella, com la nit ho és del dia), per a fer ufana de la venerable anomenada homeopàtica."

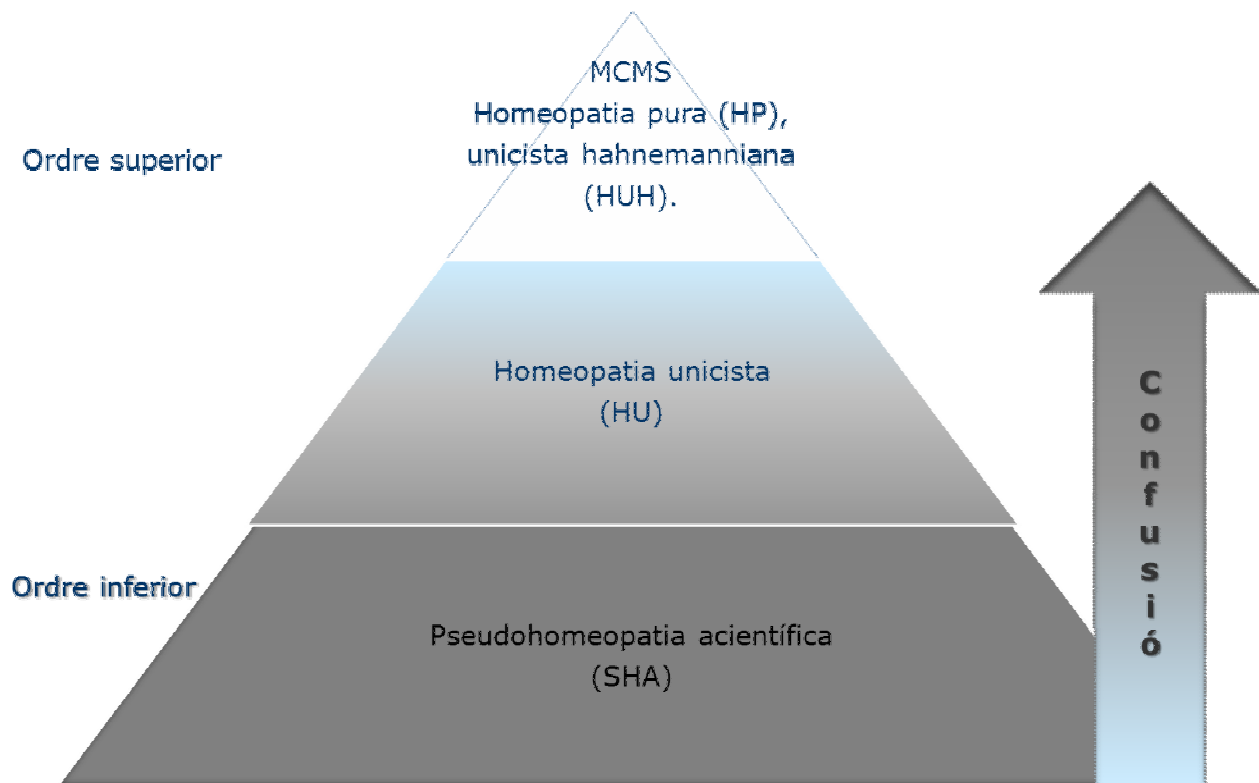
... conforme(ment) a la dita sàvia: "no és justificable voler fer amb un múltiple, el que es pot amb un simple," [ORG 1-6, 5-6 § 274] ^{9, 10, 15, 17}.

"**La llei suprema i la pedra filosofal del metge és la simplicitat** (medicamentària/medicinal)" 1797 ⁵.

El pluralisme, la prescripció de més d'un principi actiu dinàmic homeopàtic per prendre en una mateixa fase del tractament d'un cas individual, contradiu el mandat científic de la simplicitat medicamentària per a una praxi mèdica realment científica i sanativa, i és una de les formes més corrents de pseudohomeopatia a científica.

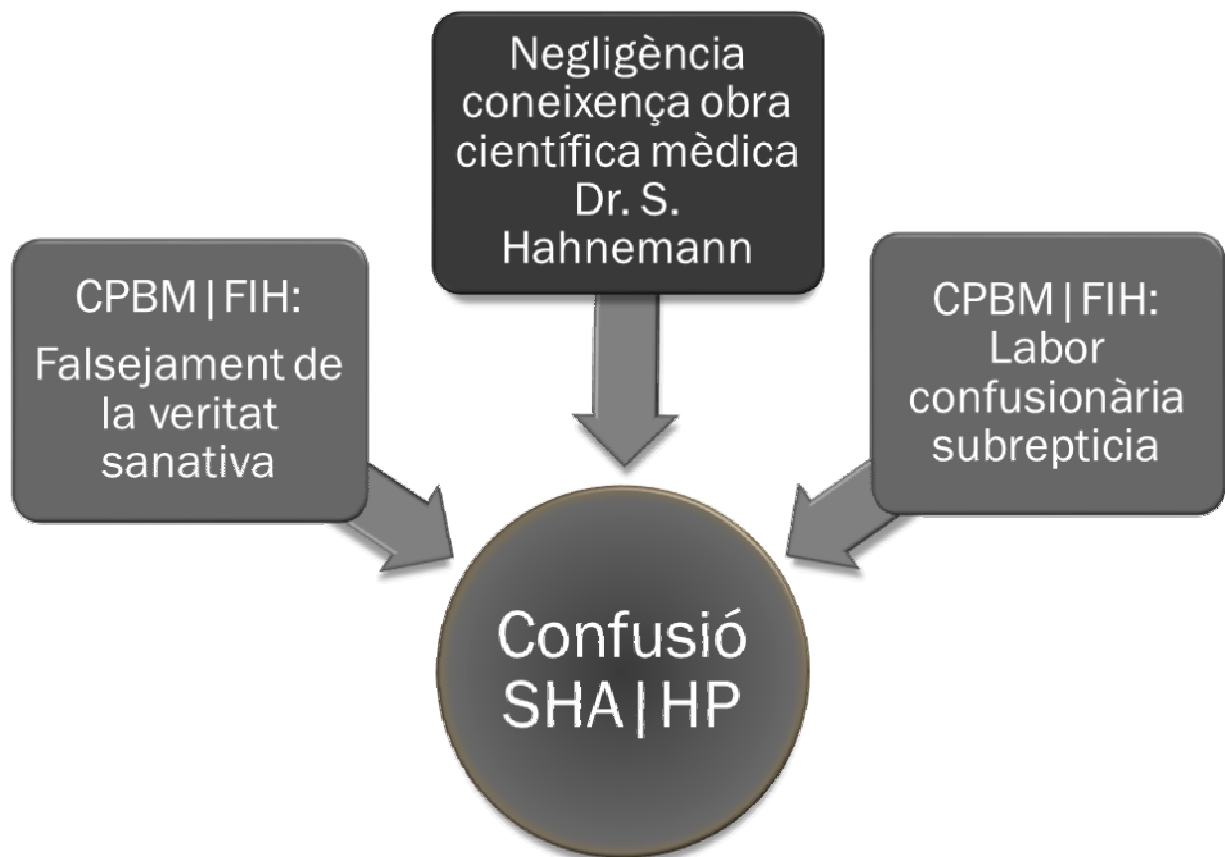
... i es dedica activament a formar nombrosos metges i profans en la praxi de la pseudohomeopatia, escapçada de Principi, d'ordre inferior (de medicaments complexos, pluralista, consumista, complementària, "no exclusivista") en els seus centres d'estudis propis ²⁹, necessaris per a poder anar absorbint, diluint els, numèricament menors, metges homeòpates unicistes d'ordre superior ²⁴, i acabar fonent-se amb ells, *fagocitant-los democràticament* al si de les Associacions mèdiques esdevingudes així pseudohomeopàtiques (confusió corporativa).

La llei d'inserció de l'ordre superior en l'ordre inferior.
Tot allò que és superior està sempre amenaçat de ser reabsorbit per l'ordre inferior ²⁴.

La llarga labor *confusionària* subreptícia del capitalisme biomèdic i la farmaindústria homeopàtica, com a grup de poder i de pressió tergiversador de la medicina i la política, ja va

reeixir amb la redacció, a conveniència de llurs interessos, i aprovació de la vigent Llei del medicament pel que fa als "medicaments homeopàtics d'ús humà de fabricació industrial", amb o sense indicació terapèutica aprovada, segons la qual "*un medicamento homeopático podrá contener varios principios, componentes activos*" (sic) ⁴². Aquesta "Llei" és un frau científic majúscul, un veritable atemptat a l'esperit de la ciència i a l'Homeopatia pura, tota simple, científica, hahnemanniana, perquè viola mortalment la simplicitat inherent al Principi de la similitud, de la qual totes les lleis veritables emanen. Però mentrestant aquesta "Llei" del tot injusta, que cal derogar, dóna empara legal al desenvolupament puixant de la pseudohomeopatia espúria, escapçada de Principi, *confusionària*, i als productes pseudohomeopàtics d'ús humà preparats industrialment, amb més d'un principi actiu, complexos, amb indicació terapèutica, patentables, però venuts com a "homeopàtics" ¹¹.

CPBM: capitalisme biomèdic. FIH: farmaindústria homeopàtica.
SHA: pseudohomeopatia acientífica. HP: Homeopatia pura.

5.- L'estratègia confusionària

La llarga estratègia i labor confusionària subreptícia al si de l'Homeopatia al nostre país duta a terme per la farmaindústria homeopàtica amb la nècia complicitat de metges 'homeòpates' i Associacions mèdiques 'homeopàtiques' infidels a la simplicitat inherent al Principi de la similitud, a l'Homeopatia pura, al mètode científic medicamentari sanatiu fundat i impulsat pel Dr. S. Hahnemann, és ben palesa en la següent concatenació d'esdeveniments:

- **1989.** "*La Carta de los Médicos Homeópatas del Estado Español*". Inspirada en el model francès a conveniència dels interessos de la farmaindústria homeopàtica. Exponent formal de la llarga infidelitat de l'Homeopatia unicista a la seva matriu,

L'Homeopatia pura; [ORG 6 §§ 264-265, 271, 273-274] ¹⁷. És la semença de la gran confusió ideològica pseudohomeopatia|Homeopatia que seguirà.

- **2004.** Acord d'associació de l'Homeopatia unicista (*Academia Médico-Homeopática de Barcelona - Federación Española de Médicos Homeópatas*) amb la pseudohomeopatia acientífica (*Sociedad Española de Medicina Homeopática, SEMH*). **2006.** Creació de la *Asamblea Nacional de Homeopatía (ANH)* que vincula les anteriors. Inici de la deriva acientífica de l'Homeopatia unicista infidel a l'Homeopatia pura i de la confusió corporativa pseudohomeopatia|Homeopatia, promoguda per la farmaindústria homeopàtica.
- **2006.** *Ley 29/2006.* Cap V. De las garantías sanitarias de los medicamentos especiales. Artículo 50; Artículo 2 del *Real Decreto 1345/2007*, de 11 de octubre, BOE núm. 267; p. 45652. *Definición de medicamento homeopático* ⁴²: escomesa al cor de l'esperit del Principi de la similitud, la simplicitat inherent al Principi de la similitud. Llei redactada i aprovada a conveniència dels interessos de les forces ideològiques del capitalisme biomèdic i del seu braç operatiu al si de l'homeopatia, la farmaindústria homeopàtica. Confusió legalitzada pseudohomeopatia|Homeopatia. Reeixida de la pseudohomeopatia confusionària fomentada per la farmaindústria homeopàtica. Cap denúncia ni reacció, aquiescència tàcita total, per part de Associacions mèdiques homeopàtiques originalment unicistes, però infidels a l'Homeopatia pura!
- **2008.** L'aleshores 'Secretary for Education' de la *Liga Medicorum Homoeopathica Internationalis (LMHI)* afirma públicamente: "No s'han de distingir diferents tipus d'homeopatia: homeopatia clàssica, "científica", homeopatia pluralista, homeopatia de complexes, homeopatia per a metges, homeopatia domèstica per a no metges, etc. És un sense sentit." (sic) ⁴⁵. Greu atemptat a la simplicitat inherent al Principi de la similitud, al mètode científic medicamentari sanatiu, a l'Homeopatia pura. Al·legat de la confusió pseudohomeopatia|Homeopatia.
- **2008.** *Revista Médica de Homeopatía.* Fomentada i sufragada per la farmaindústria homeopàtica. Hi col·laboren totes les associacions mèdiques homeopàtiques, tant les originalment homeopàtiques unicistes com les manifestament pseudohomeopàtiques. L'Homeopatia unicista, infidel a l'Homeopatia pura, associada explícitament a la pseudohomeopatia acientífica! Autodesqualificació científica de l'única publicació homeopàtica en suport paper existent a l'estat espanyol! La confusió ideològica/corporativa pseudohomeopatia|Homeopatia ara és també ben palesa en una publicació mèdica!
- **2009.** Reforma dels Estatuts de l'*Academia Médico Homeopática de Barcelona*, fundada el 1890, en què aquesta ja no es declara defensora de l'Homeopatia unicista hahnemanniana. Traïció flagrant al seu principi fundacional. Greu regressió identitària en nom de "les noves tendències" alienes al mètode científic medicamentari sanatiu i a l'Homeopatia pura. Les úniques Esmenes ⁴⁷ a la Proposta de Reforma, menystingudes. La pseudohomeopatia confusionària reïx plenament.

- Adopció acrítica dels "Temes" en la pràctica clínica per a justificar les "noves tendències" especulatives no basades en l'experimentació pura de les substàncies dinamitzades en l'home sa. Negligència de l'obra fundacional de l'Homeopatia (1796) ¹ i del mètode científic medicamentari sanatiu impulsat pel Dr. S. Hahnemann. Error metodològic, eclipsi de la Llei guaridora per l'analogia del símptomes, i deriva cap a l'acientificitat especulativa racional interpretativa de les aparences. La confusió ideològica pseudohomeopatia|Homeopatia ara dins l'unicisme! Manuscrit original de denúncia ⁴⁹ refusat per a la publicació per la *Revista Médica de Homeopatía*!
- **2013.** *El Libro blanco de la Homeopatía*, redactat a conveniència dels interessos de la farmaindústria homeopàtica ⁵⁰. Flagrant atemptat a la simplicitat inherent al Principi de la similitud i a l'esperit de la Ciència. La gran confusió ideològica/corporativa pseudohomeopatia|Homeopatia fomentada fraudulentament per la farmaindústria homeopàtica. Cap reacció, aquiescència tàcita de l'Homeopatia unicista infidel a l'Homeopatia pura. Només una sola Objecció ⁵³ a títol individual!
- **03.2016.** En el marc de la doble confusió pseudohomeopatia|Homeopatia, ideològica i corporativa, es fa realitat la desqualificació anunciada i previsible per part del Rectorat de la Universitat de Barcelona, amb l'opinió favorable de la seva Facultat de Medicina, incapaços de saber distingir la pseudohomeopatia acientífica de l'Homeopatia pura, tota simple, científica, dinàmica. Nècia negació de "la base científica de l'homeopatia" (de la confusió pseudohomeopatia|Homeopatia). Desprogramació del Màster d'homeopatia que des de l'*Academia Médico Homeopática de Barcelona* s'impartia a l'Institut de Formació Contínua IL3-UB. Gran ressó mediàtic; "el mitjà és el missatge" ²⁶. Una sola Autocrítica de la deriva acientífica pseudohomeopàtica corporativa ⁵⁶, menystinguda!
- **04.2016.** "*Declaración de las Sociedades Científicas Homeopáticas de España*". Nou al·legat de la confusió ideològica/corporativa pseudohomeopatia|Homeopatia. Nou frau científic, redactat a conveniència dels interessos de la farmaindústria homeopàtica.
- **05.2016.** "VII Congreso Nacional de Homeopatia". Donostia. Catifa vermella als peus de la farmaindústria homeopàtica perquè prossegueixi la seva labor confusionària subreptícia en contraprestació als seus ajuts econòmics/financers. Refermament en la doble confusió ideològica/corporativa pseudohomeopatia|Homeopatia.
- **06.2016.** La Junta directiva de l'*Academia Médico Homeopática de Barcelona*, infidel a l'Homeopatia pura, tota simple, hahnemanniana, dóna explícitament ple suport a la pseudohomeopatia acientífica (de complexos, complementària, consumista, pluralista) en ratificar la "*Declaración de las Sociedades Científicas Homeopáticas de España*", i oficialitza la doble confusió pseudohomeopatia| Homeopatia, ideològica/corporativa en la que es troba immersa, i novament es deslegitima científicament, ara de manera inequívoca.

6.- La doble confusió pseudohomeopatia|Homeopatia, ideològica i corporativa

La confusió regnant en la ciència sobre l'objecte de cada ciència particular, perquè no tots els objectes són susceptibles de la mateixa positivització ²², es reflecteix també en el fet que ni els "divulgadors de la ciència", ni els "periodistes científics", ni els professionals de la sanitat, en el marc la doble confusió pseudohomeopatia|Homeopatia, ideològica-social i corporativa, existent, siguin capaços de distingir qualitativament la pseudohomeopatia de l'Homeopatia, fent patent llur desconexió de l'obra científica, filosòfica i mèdica del Dr. S. Hahnemann.

- La confusió pseudohomeopatia|Homeopatia ideològica-social: la idea existent a nivell social que equipara i confon a) la pseudohomeopatia (l'"homeopatia" acientífica, escapçada de Principi: de diversos principis actius simultanis, univalents - pluralista -, polivalents - de complexos -; consumista de grànuls; de "medicaments homeopàtics amb indicació terapèutica"; associada a/integrada amb altres variables terapèutiques; especulativa, temàtica, no basada en l'experimentació pura en el subjecte sa) amb b) l'Homeopatia, homeopatia unicista, tota simple, d'un *simplex*, un sol principi actiu en cada fase del tractament sanitari de cada cas individual, sense fer-ne la distinció.
- La confusió pseudohomeopatia|Homeopatia corporativa: la impossibilitat de distingir una Associació mèdica homeopàtica 'unicista' d'una Associació mèdica 'pseudo-homeopàtica acientífica', perquè en ambdues corporacions ja hi ha una majoria de metges que practiquen la pseudohomeopatia acientífica confusionària (de complexos, pluralista, consumista, complementària, integrativa, no exclusivista) i s'hi fomenta o tolera la pseudohomeopatia escapçada de la simplicitat inherent al Principi de la similitud, i per tant, es confonen.

La farmaindústria homeopàtica, tot fomentant *similia similibus* la pseudo-homeopatia acientífica, confusionària, per a anul·lar i diluir l'Homeopatia pura, tota simple, científica, hahnemanniana, ha reeixit també a confondre corporativament les Societats mèdiques homeopàtiques unicistes, incapaces de renunciar als seus seductors ajuts econòmics, amb les Societats mèdiques pseudo-homeopàtiques promogudes per aquella. La creació de l'Asamblea Nacional de Homeopatía l'any 2006 ho palesa.

La negligència de l'aprofundiment en la coneixença de l'obra científica, filosòfica i mèdica del Dr. S. Hahnemann al si de les societats mèdiques homeopàtiques unicistes unida a llur infidelitat a l'Homeopatia pura, no els ha permès adonar-se, ni ser conscients de la llarga i subreptícia labor confusionària duta a terme per la farmaindústria homeopàtica al si de les seves pròpies Associacions a fi de silenciar l'accés a la coneixença de la simplicitat inherent al Principi de la similitud, la deu de l'analogia, de l'homeòresi de la unitat vida|esperit, de l'Art, de la Ciència i del mètode científic medicamentari sanitari, l'Homeopatia pura, tota simple, científica, dinàmica, hahnemanniana, matriu de l'Homeopatia unicista. D'aquesta manera, les Societats mèdiques homeopàtiques unicistes en llur infidelitat a l'Homeopatia pura, fundada i impulsada pel Dr. S. Hahnemann, i llur nècia deriva acientífica, confoses ara amb la pseudohomeopatia acientífica, han renunciat a llur identitat original i a adquirir llur més pròpia i pura identitat.

Anquilosades en una similitud vaga i equívoca que tot ho justifica, escapçada de la científicitat del seu summe Principi, les Societats mèdiques homeopàtiques unicistes han estat incapaces de saber explicar bé a la comunitat científica i a la societat la científicitat i legitimitat suprema, insuperada, del mètode científic medicamentari sanitari, l'Homeopatia pura, matriu de l'Homeopatia unicista, confoses corporativament ara amb la pseudo-homeopatia acientífica. Han perdut totalment llur legitimitat original.

És així com les Societats mèdiques homeopàtiques unicistes (*Academia Médico Homeopática de Barcelona, Federación Española de Médicos Homeópatas*) confoses

corporativament amb la pseudohomeopatia acientífica, esdevingudes elles també còmplices i titelles del capitalisme biomèdic i de la farmaindústria homeopàtica, i carregades de conflictes d'interessos amb aquesta, han escrit activament la més llòbrega pàgina de la història de l'Homeopatia a Catalunya i a Espanya.

Sense cap contrapès científic real, sense cap oposició, els "periodistes científics" i els "divulgadors de la ciència", esdevinguts altaveus de les forces ideològiques del capitalisme biomèdic i de llurs interessos, ara poden anar difonent i repetint impunement i nècia el tòpic, del tot confutable, que "l'homeopatia és pseudociència"!

7.- Conclusió

La doble confusió pseudohomeopatia|Homeopatia existent, ideològica en la societat i corporativa en les Associacions mèdiques "homeopàtiques", resultant de llur negligència de la coneixença a fons del mètode científic medicamentari sanatiu impulsat i desenvolupat pel Dr. S. Hahnemann, i de la llarga labor confusionària subreptícia duta a terme pel capitalisme biomèdic, per mitjà del seu braç operatiu al si de l'homeopatia, la farmaindústria homeopàtica, és la greu xacra identitària que les Associacions mèdiques homeopàtiques originalment unicistes pateixen.

La confusió corporativa pseudohomeopatia|Homeopatia en què les Associacions mèdiques "homeopàtiques" i les seccions "homeopàtiques" dels Col·legis de Metges es troben immerses no només les incapacita per a qualsevol discurs científic homeopàtic coherent i creïble, sinó que les deslegitima científicament, i, a sobre, justifica plenament els atacs que rep l'"homeopatia(confosa amb la pseudohomeopatia)" així com "la negació de la seva base científica".

Donat que la convenient i necessària refundació de les Associacions mèdiques homeopàtiques, originalment unicistes, malauradament esdevingudes pseudohomeopàtiques, avui per avui no és factible, cal que una nova institució científica, independent i sobirana sigui la veu alta i clara dels metges i metgesses hahnemannians/nes que coneixen, estimen i valoren l'obra científica, filosòfica i mèdica del Dr. S. Hahnemann, i que, lliure de conflicte d'interessos, coherentment i ferma sàpiga, entre d'altres coses, explicar bé a la comunitat científica, a les noves generacions i a la societat la científicitat i legitimitat suprema, insuperada, del mètode científic medicamentari sanatiu positivament revolucionari que s'alça sobre la simplicitat inherent al Principi sempitern de la similitud, la deu (fonament i font) del fenomen ubic i universal de l'analogia, de l'homeòrresi de tots els sistemes vivents, de l'homeòrresi de la unitat vida|esperit, de la força sanativa de la simplicitat, de l'Art, de la Ciència, del mètode científic, de la praxi mèdica científica i sanativa,...

Cal doncs fer **pedagogia** a la societat **de la gran diferència i distinció** qualitativa existent entre l'Homeopatia pura, *tota simple*, científica, dinàmica, hahnemanniana, i l'espúria pseudohomeopatia acientífica confusionària - complexista, consumista, complementària, pluralista -, a fi de **clarificar nítidament la confusió pseudohomeopatia|Homeopatia existent**, fomentada pels vils interessos econòmics d'aquelles forces ideològiques, la divisa tàcita de les quals és contrariar, diluir, eclipsar, impedir i silenciar la coneixença de la simplicitat inherent al Principi de la similitud, de l'Homeopatia pura, el mètode científic medicamentari sanatiu, de la força sanativa (guaridora i preventiva) de la simplicitat, del *simplex* (remei simple dinamitzat) - no patentable! - màximament analògic, indicat per a cada cas individual.

En resum, **fomentar la confusió pseudohomeopatia|Homeopatia és l'estratègia fonamental de les forces ideològiques del capitalisme biomèdic, absolutament necessària per a perpetuar-se en el poder**, a base de negar sistemàticament la força sanativa de la simplicitat inherent al Principi de la similitud, i d'eclipsar, ofegar i silenciar, per mitjà de la pseudohomeopatia, l'Homeopatia pura, tota simple, l'única dissident opositora que

obertament i valenta desemmascara el frau científic del paradigma biomèdic material i reductor hegemònic. L'Homeopatia pura, tota simple, és l'únic sistema medicamentari sanatiu existent científicament legitimat per a *deslliurar la Medicina dels dogmes enantiopàtic i isopàtic*, de nul·la capacitat sanativa, però que el capitalisme biomèdic explota econòmicament i fraudulenta.

Referències:

(Traducció dels originals: Joaquim Nabona)

1. de Aquino, T (1273) *Sobre la simplicidad de Dios*. Suma de Teología Q 3. Biblioteca de Autores Cristianos. La Editorial Católica. Madrid, 1988.
2. de la Cruz, J (1542-1591) *Subida al Monte Carmelo*. Libro segundo, 26, 5 (2S 26,5); 29, 5 (2S 29,5). *Noche oscura del alma*. Libro segundo, 3, 1 (2N 3,1). Obras Completas de San Juan de la Cruz. 3ª ed. Editorial de Espiritualidad. Madrid. 1988.
3. Newton, I (1687) *Philosophiae Naturalis Principia Mathematica*. Londini, 1687.
4. Hahnemann S (1796) *Versuch über ein neues Prinzip zur Auffindung der Heilkräfte der Arzneisubstanzen, nebst einigen Blicken auf die bisherigen*. Hufelands Journal der praktischen Arzneikunde. (1796), 2. Bd., 3. St., 391-439 u. 4. St., 465-561.
5. Hahnemann S (1797) *Sind die Hindernisse der Gewißheit und Einfachheit der practischen Arzneykunde unübersteiglich?* Hufelands Journal der praktischen Arzneikunde. (1797), 3. Bd., 1. St., 138-147.
6. Hahnemann S (1801) *Monita über die drey gangbaren Kurarten*. Hufelands Journal der praktischen Arzneikunde. (1801), 11. Bd., 4. St., 3-64.
7. Hahnemann S (1807) *Fingerzeige auf den homöopathischen Gebrauch der Arzneien in der bisherigen Praxis*. Hufelands Journal der praktischen Arzneikunde. (1807), 26. Bd., 2. St., 5-43.
8. Hahnemann S (1808) *Auszug eines Briefs an einen Arzt von hohem Range, über die höchst nöthige Wiedergeburt der Heilkunde*. Allgemeiner Anzeiger der Deutschen (1808), 2.Bd., Nr. 343, 3729-3741.
9. Hahnemann S (1808) *Ueber den Werth der speculativen Arzneysysteme, besonders im Gegenhalt der mit ihnen gepaarten, gewöhnlichen Praxis*. Allgemeiner Anzeiger der Deutschen (1808), 2. Bd., Nr. 263, 2841-2852 und Nr. 264, 2857-2868.
10. Hahnemann S (1810) *Organon der rationalen Heilkunde*, Arnoldischen Buchhandlung, Dresden, 1810.
11. Hahnemann S (1825) *Wie ließe sich wohl die Homöopathie am gewissesten wieder ausrotten?* Allgemeiner Anzeiger der Deutschen (1825), 2. Bd., Nr. 227, 2763-2770.
12. Hahnemann, S (1828) *Die chronischen Krankheiten, ihre eigenthümliche Natur und homöopathische Heilung*. Dresden u Leipzig. Arnoldischen Buchhandlung. 1828.
13. Hahnemann S (1832) *Ein Wort an die Leipziger Halb-Homöopathen*. Leipziger Tageblatt (1832), 2. Bd., Nr. 126, 1449-1450.

- 14.** Hahnemann S (1833) *An meine ächten Schüler*. Allgemeine homöopathische Zeitung (1833), 2. Bd., Nr. 1, 1-3.
- 15.** Hahnemann, S (1833) *Organon der Heilkunst*, 5. Auflage, Köthen. Dresden u. Leipzig, 1833. -Heidelberg: Haug, 1987.
- 16.** Hahnemann S (1835) *Allocution de Samuel Hahnemann*. Discours prononcé à l'ouverture de la session de la Société Homéopathique Gallicane. Paris, le 15 septembre 1835. In den Gesammelten kleinen Schriften von Samuel Hahnemann. Herausgegeben von Josef M. Schmidt u, Daniel Kaiser, Heildelberg: Haug 2001.
- 17.** Hahnemann S (1842) *Organon der Heilkunst*. Nach d. handschriftl. Neubearb. Hahnemanns für d. 6. Aufl. hrsg u. mit Vorw. v. von Richard Hahehl.- Nachdr. d. Ausg. Leipzig, Schwabe, 1921.- Heilderberg: Haug, 1988.
- 18.** Osler, W (1892) *The Principles and Practice of Medicine, designed for the use of practitioners and students of Medicine*. Appleton Press, USA, 1892.
- 19.** Rayleigh, L (1915) *The principle of similitude*, Nature **95** (1915) No 2368 (March 18): 66-68.
- 20.** Roberts, HA (1936) *The Principles and Art of Cure by Homeopathy*. 2nd. ed. 1942. Reprint B. Jain Publishers, New Delhi, 1981.
- 21.** Thibon, G (1941) *Destin de l'homme. Ivresse de la nature*. Desclée, De Brouwer, 1941.
- 22.** Zubiri X (1942) *La verdad y la ciencia en Naturaleza, Historia, Dios*. Editora Nacional. Madrid, 1944.
- 23.** Thibon, G (1945) *Ce que Dieu a uni*. Lardanchet, Lyon, 1945; rééd. Librairie Arthème Fayard, 1962.
- 24.** Thibon, G (1945) *Le pain de chaque jour*. Chap. X. Seipsum exinanivit. Éd. du Rocher, Monaco, 1945.
- 25.** McLuhan, M (1964) *Understanding Media: The Extensions of Man*. Chap. 1. The Medium is the Message. Mentor, New York, 1964.
- 26.** Zubiri X (1966) *Notas sobre la inteligencia humana*. Asclepio, Archivo Iberoamericano de Historia de la Medicina y Antropología Médica 18-19 (1966-67): 341-353.
- 27.** Hesse, M (1966) *Models and Analogies in Science*, revised ed.; Notre Dame, Indiana: Notre Dame University Press, 1966.
- 28.** Solzhenitsyn, A (1970)
http://www.nobelprize.org/nobel_prizes/literature/laureates/1970/solzhenitsyn-lecture.html
- 29.** CEDH (1972) Centro de Enseñanza y Desarrollo de la Homeopatía. www.cedh.org
- 30.** Trémolières, J (1975) *Diététique et art de vivre*. Éd. Marabout, B-4800 Verviers.
- 31.** Trémolières, J (1977) *Pour une médecine du savoir-vivre. Cahiers de Nutrition et de Diététique*: Vol XII, Fasc. 2, Avril-Juin 1977: 133-143.
- 32.** Trémolières, J (1977) *Nutrition*. pag. X. Dunod, Paris, 1977.
- 33.** Thibon, G (1985) *Le voile et le masque*. Librairie Arthème Fayard, 1985.

- 34.** Boiron (1985) www.boiron.es/pasion-rigor-cientifico : Instituto Boiron.
- 35.** Thibon, G (1995) *L'illusion féconde*. Librairie Arthème Fayard, 1995.
- 36.** Klunker, W (1996) *Das Prinzip Homöopathie*. ZKH 1/96. Haug Verlag.
- 37.** Klunker, W (1996) *Heilkunde unter dem Anspruch von Gewißheit*. Zeitschrift für Klassische Homöopathie 40 (1996) 5, 185-194. Haug Verlag.
- 38.** Swinburne, R (1997) *Simplicity as Evidence of Truth*. Milwaukee, Wisconsin: Marquette University Press, 1997.
- 39.** Zubiri, X (1898-1982) *El hombre y la verdad*. Alianza Editorial. 1999
- 40.** De Schepper, L (1999) *The Real Danger to Homeopathy: Pseudo-Homeopathy*. Homeopathy Today. National Center for Homeopathy. November, 1999.
- 41.** Relman, A & Angell, M (2002) *America's Other Drug Problem. How the drug industry distorts medicine and politics*. The New Republic : December 16, 2002 : 27-41.
- 42.** <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2006-13554> Ley 29/2006. Cap V. De las garantías sanitarias de los medicamentos especiales. Artículo 50. Medicamentos homeopáticos.
http://www.boe.es/diario_boe/txt.php?id=BOE-A-2007-19249. Real Decreto 1345/2007: Art. 2. Definiciones. 31. Definición de medicamento homeopático.
[Real Decreto 2208_1994, 16 noviembre Medicamentos Homeopáticos de uso humano de fabricación industrial.pdf].
- 43.** Mamontov, E et al. (2006) *The minimal, phase-transition model for the cell-number maintenance by the hyperplasia-extended homeorhesis*. Acta Biotheoretica. no. 2, May-June, 2006.
- 44.** Mamontov, E (2006) *Homeorhesis and evolutionary properties of living systems: From ordinary differential equations to the active-particle generalized kinetics theory*. Minisurvey presented at the 10th Evolutionary Biology Meeting at Marseille, September 20-22, 2006 (http://www.up.univ-mrs.fr/evol-cgr/pre_programme.php).
- 45.** Secretary for Education L.M.H.I. (2008) *The Liga Letter*. Vol. 14, #1. Fall 2008. p. 20.
- 46.** Vithoulkas G (2008) *British media attacks on homeopathy: Are they justified?* Homeopathy (2008) 97, 103-106.
- 47.** Nabona, J (2009) *Esmenes a la Proposta de Reforma dels Estatuts de l'AMHB*. (no publicades).
- 48.** Schmidt, J M (2010) *Samuel Hahnemann und das Ähnlichkeitsprinzip*. Medizin, Gesellschaft und Geschichte. Jahrbuch des Instituts für Geschichte der Medizin der Robert Bosch Stiftung. Bd. 29. Berichtsjahr 2010. Franz Steiner Verlag, Stuttgart, 2011.
- 49.** Nabona, J (2013) *Los temas y su supesta utilidad en el conocimiento de la enfermedad experimental* 14.01.2013 www.nabonahomeopatia.cat/informacio
- 50.** Boiron (2013) *El Libro blanco de la Homeopatía*. Cátedra Boiron de Homopatía. Universidad Zaragoza. Octubre 2013.

- 51.** Lanuza, J et al. (2013) *Consultas clínico-docentes de homeopatía en el centro de salud Delicias sur de Zaragoza: resultados*. Prescribhomeopatía. Año 2013 Nº 4 [79-86].
- 52.** Gøtzsche, PC (2013) *Deadly medicines and organized crime. How big pharma has corrupted healthcare*. London: Radcliffe Publishing Ltd; 2013.
Gøtzsche, PC (2012) *Corporate crime in the pharmaceutical industry is common, serious and repetitive*. Nordic Cochrane Centre, Copenhagen, 14 Dec 2012.
- 53.** Nabona, J (2014) *Objeciones al Libro blanco de la Homeopatía* <https://goo.gl/4d6I98>
- 54.** Nabona, J (2015) *El Principio de la similitud en la educación y la praxis médica*. 18.04.15. COMB. Jornada conmemorativa 125 años de la fundación de la A.M.H.B.
www.nabonahomeopatia.cat/ponencia
- 55.** Stanford University (2016) <https://exploreintrosems.stanford.edu/frosh/great-principle-similitude>
- 56.** Nabona, J (2016) *La negación de la base científica de la homeopatía. La Autocrítica necesaria*. 03.2016. <https://goo.gl/I0gukt>
- 57.** Asamblea Nacional de Homeopatía (2016) *Declaración de las sociedades científicas homeopáticas de España*. SEMERGEM/SEMH/ANH. Abril 2016.
- 58.** Delong, C et al. (2016) Pharmaceutical Industry-Sponsored Meals and Physician Prescribing Patterns for Medicare Beneficiaries. *JAMA Intern Med* 2016; 176(8):1114. doi:10.1001/jamainternmed.2016.2765.
- 59.** Teixeira, MZ (2017) *Therapeutic use of the rebound effect of modern drugs: "New homeopathic medicines"*. Rev Assoc Med Bras 2017; 63(2):100-108. doi:10.1590/1806-9282.63.02.100
- 60.** Vithoulkas, G (2017) *An innovative proposal for scientific alternative medical journals*. Journal of Medicine and Life. Vol. 10. Issue 3, July-September 2017, pp.197-199.
- 61.** Nabona, J (2017) *El punt negre del sistema sanitari*. 25.11.2017. <https://goo.gl/sgJuJy>

Joaquim Nabona, Metge
Esp. en Medicina de Família
Barcelona, Catalunya
joaquimnabona@gmail.com
www.nabonahomeopatia.cat